



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ' Ἀριθμ. φύλλου 683	Κυριακὴ Γ' Ματθαίου 20 Ἰουνίου 1999	Συντάκτης † Ὁ Φλωρίνης Αὐγουστίνος
--	--	---------------------------------------

Ἡ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο

«Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ» (Ματθ. 6,24)

ΕΙΝΕ, ἀγαπητοί μου, εἶνε τόσο καθαρὰ τὰ λόγια ποὺ λέει σήμερα ὁ Κύριος, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ τὰ ἐρμηνεύσῃ κανεὶς. Μᾶς καλεῖ νὰ κάνουμε μιὰ ἐκλογή. Νὰ διαλέξουμε ἢ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο.

Ποῖος εἶνε ὁ ἓνας; Τὸ ἀκοῦμε κάθε φορὰ στὴ θεία λειτουργία: «*Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν*». Καὶ ὁ ἄλλος ποῖος εἶνε; Ὡ τὸν βρωμερό, ὦ τὸν ἀκάθαρτο, ὦ τὸν ἀπαίσιο, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν μισοῦμε περισσότερο ἀπὸ ὁ,τιδήποτε στὸν κόσμο!

Εἶδατε πόσο ἀγανακτοῦμε, ὅταν μιὰ γυναίκα ἔχει ἄνδρα θαυμάσιο καὶ τὸν ἀφήνῃ καὶ σμίγῃ μὲ ἄλλον, βρωμερό καὶ τρισάθλιο; Ἄλλὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς γυναικὸς αὐτῆς εἶνε μικρὸ μπροστὰ σ' αὐτὸ ποὺ κάνουμε ἐμεῖς, ὅταν ἀφήνουμε τὸν ὠραῖο Νυμφίο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκλέγουμε ποῖον; Τὸν διάβολο, τὸ «μαμωνᾷ», τὸν χειρότερο δηλαδὴ διάβολο, ἐκεῖνον ποὺ ἔχει ... χρυσὰ κέρατα.

Καὶ ὅμως ὁ Κύριος μᾶς τὸ λέει καθαρὰ: Δὲν μπορείτε νὰ δουλεύετε στὸ Θεὸ καὶ στὸ μαμωνᾷ. Δὲν μπορείτε νὰ ἔχετε δυὸ ἀφεντικά. Δὲν μπορείτε νὰ ἔρχεστε ἐδῶ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ νὰ φιλάτε ἀράδα ὅλες τὶς εἰκόνες καὶ ν' ἀνάβετε κεριά, κι ὅταν βγῆτε ἔξω νὰ προσκυνᾶτε τὸ διάβολο. Δὲν μπορείτε νὰ εἴστε χριστιανοὶ ἐδῶ, καὶ ἔξω εἰδωλολάτρες. «Οὐδεὶς δύναται», λέει, «δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει» (Ματθ. 6,24).

—Τότε, ἀφοῦ Θεὸς καὶ κόσμος εἶνε ἀσυμβίβαστα· κι ἀφοῦ δὲν μπορούμε νὰ ζήσουμε μέσα στὶς πολιτεῖες μὲ τὸ Θεό, πρέπει νὰ πάρουμε τὰ βουνα καὶ νὰ γίνουμε μοναχοί, γιὰ νὰ σώσουμε τὴν ψυχὴ μας.

Δὲν λέει αὐτό, ἀδελφοί μου, τὸ Εὐαγγέλιο. Ἀπόδειξις οἱ ἀπόστολοι, ποὺ δὲν πῆγαν στὰ βουνα, ἀλλὰ καὶ τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι. Ὅλοι αὐτοὶ ἄκουσαν τὸ «Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν».

—Μά, θὰ μοῦ πῆτε, γιὰτί εἶνε τόσο ἀσυμβίβαστα ὁ Θεὸς καὶ ὁ κόσμος;

Διότι δὲν ὑπάρχει τρίτος δρόμος. Ὁ ἓνας εἶνε ὁ δρόμος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ δρόμος τοῦ Κυρίου, ποὺ ὀδηγεῖ στὸν οὐρανό. Καὶ ὁ ἄλλος εἶνε ὁ δρόμος τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἁμαρτίας, ποὺ ὀδηγεῖ στὴν κόλασι. Μπορεῖς μιὰ σταγόνα λάδι, ὅσο κι ἂν τὴν ἀνακατέψῃς, νὰ τὴ διαλύσῃς μέσα σ' ἓνα ποτήρι νερό; Ἔτσι δὲν μπορεῖς ν' ἀνακατέψῃς καὶ τὴ χριστιανικὴ ζωὴ μὲ τὴν κοσμικὴ.

Προσπαθοῦν βέβαια οἱ μοντέρνοι χριστιανοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, οἱ χριστιανοὶ τῶν συμβιβασμῶν, ποὺ θέλουν νὰ τὰ ἔχουν καλὰ καὶ μὲ τὸ Θεὸ καὶ μὲ τὸ διάβολο, προσπαθοῦν νὰ φτειάξουν ἓνα τρίτο δρόμο. Ἄλλὰ δὲν μποροῦν. Ἡ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο δρόμο θ' ἀκολουθήσουν. Τὸ εἶπε καθαρὰ ὁ Κύριός μας.

Θὰ σᾶς ἀναφέρω μόνο δύο - τρία παραδείγματα, γιὰ νὰ δῆτε πόσο μεγάλη διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ Θεοῦ καὶ κόσμου.

● Πρῶτον. Ὁ κόσμος, ἂν σὲ δῇ νὰ κρατᾶς στὰ χέρια σου τὸ Εὐαγγέλιο, χαμογελᾷ καὶ σοῦ λέει:

—Θέλεις νὰ γεμίσουν οἱ τσέπες σου λεφτά; Θέλεις νὰ ἔχῃς αὐτοκίνητα; Θέλεις νὰ ἔχῃς καὶ ἓνα καὶ δύο καὶ τρία σπίτια; Ἄσε τότε τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ κρατᾶς. Κάνε μιὰ ἀβαρία στὴν ἠθικὴ. Τὸ Εὐαγγέλιο δὲν ἔχει πέρασι. Τὸ δικό μου «εὐαγγέλιο» νὰ ἐφαρμόσῃς, γιὰ νὰ πλουτίσῃς.

Τί λέει τὸ «εὐαγγέλιο» τοῦ κόσμου καὶ τοῦ διαβόλου; «Ἀρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νὰ ἔχῃς». Τὸ

Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ λέει τὰ ἀντίθετα· Ὁχι μόνο νὰ μὴν κλέβῃς, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὸ ὑστέρημά σου, ἀπὸ τὴ μπουκιά ποὺ τρῶς, νὰ δώσης στὸ φτωχό. «*Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες*», λέει ὁ Χριστός (Ματθ. 5,7)· «μακάριοι οἱ κατέχοντες», λέει ὁ διάβολος.

Λοιπὸν ἐσὺ τί θὰ κάνῃς; Ἄν ἀκούσης τὸ «εὐαγγέλιο» τοῦ διαβόλου, θὰ περάσης ὁμορφα τὴ ζωούλα σου. Ἄν ἀκούσης τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, δὲν θ' ἀγγίξης τὰ ξένα πράγματα. Θὰ προτιμήσης νὰ ζήσης πτωχὸς πτωχότατος μὲ τὸ Χριστό, παρὰ ἑκατομμυριοῦχος μὲ τὸ διάβολο.

● Δεύτερον. Ὁ κόσμος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «*μαμωνᾶ*», ἔχει θεοποιήσει τὴν κοιλιὰ καὶ τὴ σάρκα. Κάνει τὰ πάντα γι' αὐτὴν, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν πόνο καὶ τὴ φτώχεια ποὺ ὑπάρχουν γύρω.

Αὐτοὶ ποὺ λατρεύουν τὴ σάρκα, ἀκοῦνε τὴν Ἐκκλησία ποὺ λέει νὰ νηστεύουμε Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ καὶ τὶς ἄλλες καθώρισμένες νηστεῖες, ὅπως ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων, καὶ σοῦ λένε· Δὲν εἶνε τίποτε ἡ νηστεία, οὔτε τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ δὲν χρειάζεται!

Καὶ προχωροῦν ἀκόμη περισσότερο, γιὰτὶ ἡ σάρκα ἔχει ἀπαιτήσεις. Λέει ἡ Ἐκκλησία «*Οὐ πορνεύσεις*» καὶ «*Οὐ μοιχεύσεις*» (ᾠσ. 3,3· Ἔξ. 20,13). Λέει στοὺς ἄνδρες καὶ στὶς γυναῖκες· Μιὰ μόνο γυναῖκα καὶ ἓνα μόνο ἄνδρα θὰ γνωρίσης, μὲ τὸ μυστήριο τοῦ γάμου. Ἐρχεται τότε ὁ κόσμος καὶ λέει· Μὴν ἀκοῦς αὐτά. Ἄλλαζε τὶς γυναῖκες ὅπως τὰ πουκάμισά σου, καὶ ἄλλαζε σὺ ἡ γυναῖκα τοὺς ἄνδρες ὅπως τὶς ρόμπες σου.

Αὐτὰ δὲν λέει ὁ κόσμος τοῦ διαβόλου; Αὐτὰ δὲν λένε τὰ σαλόνια καὶ τὰ περιοδικά; Αὐτὰ δὲν λένε οἱ τηλεοράσεις; Ἐσὺ λοιπὸν ποιὸν θ' ἀκούσης;

«*Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν*». Δὲν μπορεῖτε νὰ δουλεύετε σὲ δυὸ ἀντίθετα ἀφεντικά. Θ' ἀκολουθήσετε ἢ τὸ Χριστὸ ἢ τὸ διάβολο. Τρίτο δρόμο δὲν μπορεῖτε νὰ χαράξετε.

● Τρίτον. Τί ἄλλο λέει ὁ κόσμος; Ἄμα ἔχῃς καμμιὰ ὑπόθεσι στὸ δικαστήριο, σοῦ λέει μὲ τὸ στόμα τοῦ δικηγόρου· Θέλεις νὰ κερδίσης; Βρὲς δυὸ-τρεις ψευδομάρτυρες. Ἐτσι κερδίζεις τὸ σπίτι, τὴν ἔπαυλι, τὸ καράβι, τὸ ἐργοστάσιο... Κερδίζεις δηλαδὴ τὸ διάβολο μὲ τὰ ἑκατομμύριά του. Ἄλλὰ χάνεις τὸ Χριστό!

Ἄκοῦς, χριστιανέ μου; Προτιμότερο νὰ χάσης τὸ ντουνια ὀλόκληρο καὶ νὰ πεθάνῃς στὴν ψάθα φτωχὸς καὶ ἔρημος, παρὰ νὰ βάλῃς τὸ χέρι σου καὶ νὰ παλαμίσης τὸ Εὐαγγέλιο.

Ὁ Χριστὸς σοῦ λέει νὰ λὲς ἀλήθεια, ὁ σατανᾶς σοῦ λέει νὰ ψεύδεσαι. Μὲ ποιὸν θὰ πᾶς;

Ἄν ὁ ἄλλος σὲ ἀδικήσῃ, τί σοῦ λέει ὁ κόσμος καὶ ὁ σατανᾶς; Τὸ κακὸ ποὺ σοῦ ἔκανε, λέει, κράτησέ το μέσα σου σὰν τὴν καμήλα. Κι ἂν πέσῃ στὰ χέρια σου, νὰ τοῦ τὸ πληρώσης μὲ τόκο καὶ ἐπιτόκιο. Ἄν μπορῇς, μέσα σ' ἓναν κουβᾶ ἢ καὶ μέσα σὲ μιὰ κουταλιά νερὸ νὰ τὸν πνίξεις...

Καὶ ὁ Χριστὸς τί λέει; Κρατάει τὸ ματωμένο του σταυρὸ καὶ σοῦ λέει· Παιδί μου, συγχώρεσε. Συγχώρεσε καὶ τὸ μεγαλύτερο ἐχθρό σου.

Ποιὸν θ' ἀκούσης, τὸν κόσμο ποὺ λέει «ἐκδίκησι» ἢ τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ λέει «συγγνώμη»;

Ἀδελφοί μου!

Ὁ κόσμος δένει ὅλους μὲ τὰ σχοινιά του. Πῶς τοὺς δένει; Τὸν ἓνα μὲ τὸ ποτό. Τὸν ἄλλο μὲ τὸ χαρτί. Τὸν ἄλλο μὲ τὴ μπάλλα. Τὸν ἄλλο μὲ τὸ θέατρο καὶ τὰ νυχτερινὰ κέντρα. Τὸν ἄλλο μὲ τὴν αἰσχρὰ γυναῖκα. Τὸν ἄλλο...

Εἶδατε ἀετό; Μιὰ φορὰ εἶδα ἓναν ἀετό, ποὺ τὸν εἶχαν πιάσει καὶ τὸν εἶχαν δέσει μὲ μιὰ ἀλυσίδα καὶ δὲν μπορούσε νὰ πετάξῃ. Ὁ ἀετὸς ὁμως δὲν πλάσθηκε γιὰ νὰ εἶνε μέσα στὸ κλουβί. Πλάσθηκε γιὰ νὰ πετᾷ. Νὰ πετᾷ ψηλά.

Ἄετοί, λοιπὸν, κ' ἐμεῖς. Ἄετοί τοῦ Χριστοῦ, οὐράνια πτηνά, ποὺ πρέπει νὰ πετᾶμε ψηλά. Ἄλλὰ μᾶς ἔχει δεμένους ὁ κόσμος μὲ τὰ σχοινιά καὶ τὰ παλούκια καὶ τὶς ἀλυσίδες του. Εἴμαστε σκλάβοι ἐδῶ κάτω, στὸν κόσμο τοῦτο.

Καὶ ποιὸ εἶνε τὸ φοβερότερο σχοινί; Αὐτὸ ποὺ λέει σήμερα ὁ Χριστός. Ὁ «*μαμωνᾶς*», τὸ σχοινὶ τῆς φιλαργυρίας. Ἄμα ὁ σατανᾶς τὸν δέσῃ τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ φιλαργυρία, γίνεται Ἰούδας Ἰσκαριώτης. Χίλιες ψυχὲς κολάζει γιὰ τὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Ἀδελφοί, ἄς ἐκλέξουμε; Ἡ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο. Ἡ τὸ Χριστὸ ἢ τὸ μαμωνᾶ.

—Καὶ ὑπάρχει τρόπος νὰ κόψουμε τὰ σχοινιά τοῦ διαβόλου καὶ νὰ πετάξουμε στὰ οὐράνια;

Ναί, ὑπάρχει. Ποιὸς τρόπος; Τὸ λέει τὸ Εὐαγγέλιο· διὰ τῆς πίστεως. «*Ἐμβλέψατε*», ἀκούσαμε σήμερα (Ματθ. 6,26). Τί μεγάλο πρᾶγμα εἶνε αὐτὸ ποὺ λέει τὸ Εὐαγγέλιο! «*Ἐμβλέψατε*», λέει· ἀνοίξτε τὰ μάτια σας καὶ κοιτάξτε.

Δέστε τὰ μνήματα, δέστε τὰ πουλιά, δέστε τὰ λουλούδια... «*Ἐμβλέψατε*». Ἄν ἀνοίξουν τὰ μάτια σου καὶ ἡ καρδιά σου, τότε, ὦ τότε! Ὅσο πλούσιος καὶ ὠραῖος καὶ νὰ ᾿σαι καὶ ὅσο ἐπιστήμονας καὶ νὰ ᾿σαι, καὶ Ἀινστάιν καὶ Ναπολέων καὶ Καίσαρας καὶ ὅποιος νὰ ᾿σαι, ἂν πέσουν τὰ λέπια κι ἀνοίξουν τὰ μάτια σου, στὸ τέλος θὰ πῆς κ' ἐσὺ αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Σολομῶν, αὐτὸ ποὺ δὲν τὸ κατάλαβε ἀκόμα ὁ κόσμος· «*Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης*» (Ἐκκλ. 1,2).

Μηδὲν ὁ πλοῦτος, μηδὲν τὰ κάλλη, μηδὲν οἱ δόξες. Ἐνα μένει, ποὺ στέκεται ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὰ ἄστρα· ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα, εἰς αὐτὸν τὸ κράτος, εἰς αὐτὸν ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἐορδαίας
Αὐγουστίνος